

No soch partidari de orquestas: pero per los pochos días que visch á la vila, haig de dir; que per los vols de Barcelona (la meva ciutat natal) n' hi han pocas que toquin tant ajustat com aqueixa, que no se lo nom que té.

Ya tenim l' home *engrescat*. Aixís com la canalla van darrera dels jegants lo dia que surten, lo mateix vaig fer jo al darrera de la orquesta,

Ne volen de gentada per aquell carrer de Corró. Vaya, que sembla mentida que pugui haberhi humor després de lo que passa ab la ditxosa Cuba.

Y á proposit. Estavan dos donas diguentse la una á l' altra, «nosaltres aqui estem molt de broma y qui sap si los nostres fills també ho están.»

Deixant apart aquesta per cert interesant conversació y altres que no vull citar, jo anava seguint la orquesta, quant de prompte se sentí una especie de soroll que semblava talment que era produhit per un petardo y gracias á Deu ja ho va serho un petardo pero no de aquells que matan gent, era dels que matan estonas, vull dir dels del castell de foch que figuraba entre las diversions que tenian en el barri.

Aqueixa fou la senyal de parada, pues la orquesta 's detingué frente la agencia del Nort.

Si gent hi habia en lo carrer de Corró, doble mes á la carretera, puig era degut á que tothom esperaba l' *enjegament* del castell de fochs.

Allí disfrutaba tothom menos jó que m' estaba sol, mut y parat com una estatua de *pedra picada*.

Una vegada acabats los fochs, comensá lo ball la orquesta que estava situada al frente de la dita agencia ab un *sandunguero* y *airós* vals, que si allavors hagués tingut la dona hauria donat la *bona nit* á qualsevol que m' hagués saludat.

No poguent ballar *per falta de dona*, m' vaig sentar en un lloch ahont, entre molts, hi habia una noya, dich mentida un angel vingut del cel.

Vareig ferli lo Tenorio y no mes ab las miradas que li donava, va compondrer que *estava* de ella, sent la pura veritat.

¿Voleu mes pena per mi? Jo vos asegurho que si no fos casat, 'm prometo lo día de Sant Metjes com dos y tres fan *nou*.

Ja ho he dit 'm prometo. Are falta si ella ho hagués volgut.

En total, lo rato aquell que m' va fer *sofrir* aqueixa noya, no crech pasarlo may mes.

Per lo tant, desitjo á tots y principalment á ella, salut, y l' any vinent que poguem disfrutar tant los lectors com jo, de la festa ó barri per mi may olvidada dels Sants Metjes.

J. V. V.

Cosas

Quan enterran á un qu' era un home de molts diners, de gent que l' enterro espera, n' hi ha ab tanta de manera que 'n van plens tots los carrers.

* * *

Y quan es d' un desgraciát l' enterro, cap d' ells fa un pas, y si per casualitat los passa pel seu costat, s' apartan tapantse 'l nas!!

J. C. MONTANÉ.

Sants Metjes

N' es ja passada la festa que celebran los vehins del benchit barri de Sants Metjes, y que poden molt bé dirne la festa major petita, puig en cap mes día del any s' hi nota tanta abundancia y tanta animació.

La alegria y bullici del dilluns se cambiá en tristot y quietut al endemá, trovantse á faltar las visitas dels vehins dels demás barris y la multitud de forasters que havían vingut per' abraçar á los parents ó amichs y al propi temps pera disfrutar de tant hermosa festa.

Aquest any semblava que passaría casi desaparebuda, en vista de las circunstancias per que estem atravessant, pero algún feu notar que sería faltar grandment si tant sols un any 's deixava de rendir un tribut á la tradició y aixó va fer que 's portés la cosa á sen terme, havent resultat una festa que en res desmereixia á la d' anys anteriors.

A las cinch del matí, lo *deleytós y armónich* só del bombo, obligá á deixar lo lit als vehins mes vagarosos y al poch rato estavan voltant los carrers de la vila y acompanyats de la corresponent orquesta, los socis de cada *partit* que, com es costum, van á fer